

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău
Judecător: L. Holevițaia
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: M. Ciugureanu, N. Simciuc, Iu. Cotruță

Dosarul nr. 3ra-754/17

ÎNCHEIERE

05 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Luiza Gafton, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al RM, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Ojog Victor împotriva Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al RM,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Ojog Victor, a fost casată hotărârea Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 26 octombrie 2016 și emisă o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă :

La 20 iunie 2016 reclamantul Victor Ojog a depus cerere de chemare în judecată împotriva Departamentului Poliției de Frontieră al MAI al RM privind anularea ordinului.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că, la data de 12 februarie 2016 a depus un raport către conducerea Departamentului Poliției de Frontieră al MAI, prin care a solicitat demisia din propria inițiativă.

Ulterior, la 19.02.2016 a depus un alt raport, prin care a solicitat retragerea și anularea cerinței în partea demisiei lui din cadrul Departamentului Poliției de Frontieră al MAI, solicitată prin raportul din 12.02.2016.

Astfel, la 04 martie 2016 pârâtul emite ordinul nr.237/ps cu privire la demisia locotenent-colonelului Ojog Victor, ofițer principal de investigații al serviciului 12 al Direcției Investigații speciale a Departamentului Poliției de Frontieră.

Consideră reclamantul, că ordinul nr.237/ps din 04.03.2016 este emis contrar prevederilor legislației în vigoare și urmează a fi anulat, din următoarele considerente.

Potrivit art.39 alin.(1) lit. a) din Legea cu privire la poliția de frontieră nr.283

din 28.12.2011, eliberarea din serviciu a polițistului de frontieră se efectuează în baza cererii de demisie.

Prin urmare, indică, că în conformitate cu art.39 alin.(3) din Legea cu privire la poliția de frontieră se stipulează că, demisia se efectuează în termen de 14 zile calendaristice din momentul apariției temeiului de demisie. Curgerea termenului începe din ziua imediat următoare zilei în care a fost înregistrată cererea de demisie.

Invocă reclamantul, că raportul prin care acesta a solicitat demisia a fost depus și înregistrat la 12 februarie 2016, însă ordinul DPF nr.237/ps cu privire la demisie a fost emis la 04 martie 2016.

Astfel, remarcă reclamantul, că potrivit art.39 alin.(6) din Legea cu privire la poliție de frontieră nr.283 din 28.12.2011, după expirarea termenelor indicate la alin.(3) și (5), polițistul de frontieră nu a fost de fapt eliberat din funcție și își continuă activitatea fără să reafirme în scris dorința de a desface contractul individual de muncă și eliberarea acestuia nu se admite.

Menționează, că din 22.02.2016 până la 14.03.2016 inclusiv, s-a aflat în concediul medical.

Invocă, că potrivit art.39 alin.(7) din Legea cu privire la poliție de frontieră nr.283 din 28.12.2011, nu se admite concedierea polițistului de frontieră în perioada aflării acestuia în concediul medical, în concediul anual de odihnă, în concediul de maternitate, în concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului cu vârstă de la 3 la 6 ani, în perioada îndeplinirii obligațiilor de stat sau obștești, precum și în perioada detașării, cu excepția cazurilor de lichidare a unității.

Prin urmare, consideră reclamantul, că ordinul nr.237/ps din 04 martie 2016 a fost emis cu încălcarea legislației în vigoare.

Totodată, susține că, pârâțul la emiterea ordinului nr.237/ps din 34.03.2016 a ignorat raportul din 19 februarie 2016, prin care a solicitat retragerea și anularea cerinței în partea demisiei din cadrul Departamentului Poliției de Frontieră, solicitat prin raportul din 12.02.2016, ignorând prevederile art.85 alin.(4) din Codul muncii, care prevede expres că timp de 7 zile calendaristice de la data depunerii cererii de demisie, salariatul are dreptul să-și retragă cererea sau să depună o nouă cerere, prin care să o anuleze pe prima, în acest caz, angajatorul este în drept să-1 elibereze pe salariat numai dacă, până la retragerea cererii depuse, a fost încheiat un contract individual de muncă cu un alt salariat în condițiile prezentului cod.

La fel, menționează reclamantul că, până la momentul depunerii cererii în judecată pârâțul nu i-a eliberat carnetul de muncă.

Relevă reclamantul că, prin neachitarea salariului, pârâțului 1-a lipsit pe reclamant de unica sursă de existență.

Consideră că prin ordinul dat, a fost umilit în fața colegilor și tratat cu dispreț de conducerea pârâțului în ce privește modul în care își exercită cinstit, onest, obligațiile de serviciu. În baza acestor împrejurări, pretinde compensarea prejudiciului moral în sumă de 30 000 lei.

Totodată, solicită repunerea acțiunii în termen în temeiul art.116 alin.(l) Cod

de procedură civilă. Invocă că, de fapt, la 07.04.2016 s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către Departamentul Poliției de Frontieră la Judecătoria Centru, mun. Chișinău, prin care a solicitat anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcția deținută anterior, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral. Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 11.04.2016 a fost restituită cererea de chemare în judecată în temeiul art.170 alin.(1) lit. b) CPC. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07.06.2016 recursul a fost respins, cu menținerea încheierii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 11.04.2016.

Prin cererea din 24 octombrie 2016 (f.d.46) reclamantul și-a concretizat cerințele în partea sumei pretinse cu titlu de salariul pentru perioada absenței forțate de la muncă, solicitând încasarea sumei de 56 082 lei 48 bani pentru perioada de la data de 04 martie 2016 până la 24 octombrie 2016.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 26 octombrie 2016, cererea reclamantului de repunere în termen a fost respinsă ca neîntemeiată. Acțiunea reclamantului Victor Ojog înaintată împotriva Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului nr.237/ps din 04 martie 2016, restabilirea reclamantului în funcția deținută, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă în sumă de 56 082 lei 48 bani, încasarea prejudiciului moral în sumă de 30 000 lei, a fost respinsă ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție (f.d.54, f.d.60).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2017 a fost admis apelul declarat de Ojog Victor, s-a casat integral hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 26 octombrie 2016 și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care:

- s-a admis cererea lui Ojog Victor;
- s-a repus Ojog Victor în termen pentru adresarea în judecată;
- s-a anulat ordinul Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor interne al Republicii Moldova nr.237/ps din 04 martie 2016 prin care s-a admis demisia lui Ojog Victor Grigorii;
- s-a restabilit locotenent-colonelul Ojog Victor Grigorii în funcția de ofițer principal de investigații al serviciului 12 al Direcției investigații special a Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne.
- s-a încasat de la Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne în beneficiul lui Ojog Victor Grigorii salariul mediu pentru toată perioada absenței forțate de la serviciu, începând cu 09 martie 2016 și până la 21 februarie 2017, cu reținerea din sumele calculate a tuturor impozitelor și sumelor prevăzute de legislația în vigoare.
- s-a încasat de la Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor interne în beneficiul lui Ojog Victor Grigorii prejudiciul moral în valoare de trei salarii medii (f.d.90, 91-101).

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 25 aprilie 2017, în termenul prevăzut de lege, Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al RM a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2017 cu menținerea hotărârii

Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău din 26 octombrie 2016.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că instanța de apel a încălcat normele de drept material.

La 28 iunie 2017 intimatul Victor Ojog a prezentat referință pe marginea recursului depus, solicitând declararea acestuia inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al RM nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a actului judecătoresc recurat.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de

contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al RM ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al RM se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Luiza Gafton

Ion Druță